

[Arbejdsministeren]

er, at to uafhængige revisionsfirmaer siger, at der ikke sker misbrug af den administrationsaftale.

Den anden påstand er, at arbejdsløsheds-kassen har en milliongæld. Revisionsfirmaet siger nu, at der ikke er nogen likviditetsmæssige problemer.

Det tredje problem er – og det var det, jeg antydede før – at man har forhindret udsendelse af oplysninger til medlemmer, og her har vi altså at gøre med private foreninger. Det, man kunne overveje – og det er også det, jeg har antydnet – var, at man udsendte en pressemeddelelse. Jeg kan sige til Folketinget, at Landsarbejdsrådets arbejdsudvalg har haft en drøftelse om, hvorvidt der skulle gives lovhjemmel til en mere direkte information til medlemmerne.

Og så har der været en påstand om misbrug fra 1991, om passivitet. Det vil jeg afvise her og nu, som jeg også tidligere har givet udtryk for. Dels har der været det løbende intensive tilsyn, og dels har der været et tilsyn, som også har bevirket, at vi har stillet krav om, at nogle af a-kassens penge, der var tilflydt fagforeningen, skulle tilbageføres. Det er det, der kører retssager om i øjeblikket.

Så derfor: Heller ikke påstanden om anklage om langsommelighed kan jeg genkende, dels fordi det skærpede tilsyn trådte i kraft, da jeg trådte til, og som sagt også blev bedt om – eller blev opfordret til – allerede i 1993.

Der har også været en påstand om, at huslejen nærmest er ågerleje – på baggrund af købet af Pags Gaard – men her er det faktisk sådan, og det fremgår også af revisionsrapporten, at man har fået en billigere husleje ved dette køb, end hvis man havde videreført den 10-årige lejekontrakt, man havde på det pågældende tidspunkt.

Så har der også været en påstand – og det er den, der er fremme i dag i forbindelse med AMBI-revisionen – om, at det var 3 mio. kr., der er gået til fagforbundet. Faktum er, at de 3 mio. kr. er tilbagebetalt til arbejdsløsheds-kassen, som de skal tilbagebetales til.

Det vil altså vise sig, at det er lykkedes for mig at få tilbagevist nogle af de påstande, der ikke er hold i, og måske på en sådan måde og med forhåbning om, at den drøftelse, Arbejds-markedsudvalget efterfølgende skal have, også hviler på det rigtige grundlag i forhold til den

status, der er her og nu, og så med det tilbageblik, der måtte være nødvendigt for at få, hvad kan man sige, fjernet de tvivlsspørgsmål, som kunne være tilbage i forhold til tidligere administration af FFA.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg føler ikke, at tiden er inde til, at vi skal – det kunne vi selvfølgelig godt om ikke andet så til glæde for hinanden sådan en fredag eftermiddag – tage samtlige ministerens punkter og så dissekere dem og se, om vi kunne være enige eller ej.

Men det er jo egentlig det, der er meningen med den undersøgelse, jeg kunne forstå vi var ved at være enige om skulle iværksættes: at få verificeret, hvem der har ret, så det vil jeg ikke gå nærmere ind i på nuværende tidspunkt.

Til gengæld vil jeg godt om ministerens bemærkninger om dette medlemsdemokrati sige, at der er jo forskel på den form for medlemsdemokrati, der er i en fagforening, og så den, der er i en a-kasse. En a-kasse drives under en form for statskoncession – det er derfor, vi har bestemmelserne i § 38 osv. – og derfor må der, når der forvaltes betroede midler, som der er tale om med a-kasse-midler, være en endnu højere grad af sikkerhed for, at medlemsdemokratiet fungerer.

Hvis folk ikke er tilfredse med den måde, det foregår på i fagforeningen, så må man vælge nogle andre tillidsfolk. Der er jeg enig med ministeren.

Men i forvaltningen af en a-kasse – som jo mere er en økonomisk forvaltning i forlængelse af Arbejdsministeriets forvaltning, end det er en forening som sådan – synes jeg nok at de krav til medlemsdemokrati, vi må stille, når man giver koncessionen, må være ganske skrappe.

Og det er ikke kun en floskel, at mange, mange medlemmer igennem årene har oplevet, at når de f.eks. har været utilfredse og har skrevet læserbreve eller de er kommet på generalforsamlingerne og har udtrykt utilfredshed, så er de blevet behandlet på så uforskammet en måde af ledelsen, at medlemsdemokratiet ikke kan siges at være til stede.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne tilkendegive for en ordens